

at ressortansvaret for sager vedrørende lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om individuel boligstøtte, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, §§ 81-85 a i lov om aktiv socialpolitik, lov om Den Sociale Pensionsfond samt ressortansvaret for Sikringsstyrelsen overføres fra Velfærdsministeriet til Beskæftigelsesministeriet,

at betegnelsen for Velfærdsministeriet ændres til Indenrigs- og Socialministeriet,

at udnævne medlem af Folketinget Inger Støjberg til beskæftigelsesminister og minister for ligestilling,

at udnævne medlem af Folketinget Karen Ellemann til indenrigs- og socialminister.

Jeg tillader mig at anmode formanden om at underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen
/Anne Kristine Axelsson«.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Redegørelse af statsministeren i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2. (R 12).

Kl. 13:02

Formanden:

Jeg byder hr. Lars Løkke Rasmussen velkommen som statsminister og giver ham ordet.

Kl. 13:02

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Danmark har fået en ny regering, og det er en stor ære for mig, at et flertal i Folketinget har pegt på mig som ny statsminister.

Jeg finder det derfor naturligt at indlede den nye regerings arbejde med at give Folketinget en redegørelse for den nye regerings dagsorden.

Den nye regerings parlamentariske grundlag er Dansk Folkeparti med støtte fra Liberal Alliance. Jeg vil gerne starte med at takke de to partier for opbakningen og for de meget klare tilkendegivelser i forbindelse med regeringens dannelse. Jeg ser frem til et fortsat godt samarbejde.

Jeg vil også invitere Folketingets øvrige partier til samarbejde. Regeringen vil fremlægge konkrete politiske udspil, som jeg håber kan danne grundlag for konstruktive politiske forhandlinger og løsninger. Regeringens overord-

nede politiske mål videreføres. Det gælder værdipolitikken, skattestoppet, den faste og fair udlændingepolitik, retspolitikken, det frie valg, udbygningen af velfærden, den grønne vision og den aktive udenrigspolitik.

Frihed og fællesskab er de to grundpiller, det danske samfund bygger på. Vi har en udstrakt personlig frihed. Vi kan i høj grad leve vores liv og forfølge vores ambitioner, som vi ønsker det hver især. Vi kan vælge uddannelse, vi kan vælge arbejde, og vi kan vælge familie. Vi har et stærkt fællesskab, et fællesskab, som hverken kan eller skal løse alle vores problemer, men som træder til, når vi mest har brug for det, når vi bliver syge, når vi er arbejdsløse, og når vi uddanner os.

I Danmark har vi bygget en bro mellem friheden og fællesskabet, og vi har fået både dynamik og tryghed retur. Det har vi gjort på en måde, som er enestående, som aftvinger respekt i resten af verden, og som ikke bare betyder, at vi gennemgående er glade, tilfredse og optimistiske mennesker, men også at vi som folk og nation står godt rustede i den aktuelle, verdensomspændende økonomiske krise.

Frihedens og fællesskabets bro forener det moderne menneskes lyst til at tage ansvar for sit eget liv med ønsket om at leve i et trygt og stærkt fællesskab. Broen er stærk, når grundpillerne er stærke. Det skal vi huske ikke mindst i denne tid, hvor vi står over for store udfordringer. Friheden og fællesskabet på en og samme tid er helt basale værdier, som vi skal værne om.

Verdensøkonomien er i dyb krise, vel nok den dybeste krise i generationer, en krise, som for alvor har taget fart gennem det seneste halve år. Lad mig sige tingene, som de er: Jeg kender hverken dybden eller længden af krisen. Der er ingen, der har det svar. I samtlige verdens rige lande falder produktionen. Verdenshandelen falder. Millioner af mennesker bliver kastet ud i arbejdsløshed. Den internationale økonomiske krise trækker også mørke spor gennem dansk økonomi, for vi er et lille åbent land, som på godt og ondt er dybt vævet ind i omverdenen. Vi har skabt vores rigdom, vi har skabt vores velstand i samhandel med andre lande, så når der er uvejrlig i verden omkring os, mærker vi det naturligvis også i Danmark. Det er en situation, der kalder på og kræver et stærkt økonomisk lederskab.

Men det er også en situation, hvor Danmark har et bedre udgangspunkt end så mange andre lande. Det har vi, fordi skiftende regeringer lige